

hjælpe Undervisningen, giver et Tilskud for at hjælpe og tilskynde det kommunale Initiativ paa dette Omraade. Det var denne særlig store Ændring, kan jeg sige, der er gjort i Lovforslaget, som jeg gerne vilde give min bedste anbefaling til dette høje Tings Velvillie. Det vilde, tror jeg, være til stor Gavn, om det kunde lykkes at gennemføre dette Lovforslag i Aar.

Oluf Jensen: Det er jo, som den højtærede Minister sagde, en gammel Bekendt, der her foreligger, idet det er tredje Gang, at dette Lovforslag, som er indbragt ved privat Initiativ, foreligger for Landstinget. Jeg kan derfor henholde mig til de Udtalelser, jeg har fremsat baade i Fjor og i Forfjor, og skal kun bemærke, at der er jo sket en Forandring i Lovforslaget i Sammenligning med den Skikkelse, i hvilken det har foreligget to Gange før. Tidligere har det været forelagt som Tillæg til Lov om Skolebespisning, nu foreligger det som et selvstændigt Lovforslag, ligesom der nu i § 1 er taget November Maaned med, som ikke tidligere var medtaget under Skolebespisningen. Endvidere er der indkommet det væsentlige Princip om Statstilskud. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne, idet jeg som sagt fuldt ud kan henholde mig til mine tidligere Udtalelser, i hvilke jeg, som er en absolut Tilhænger af Skolebespisning, har hævdet, at den nuværende Lov om Skolebespisning af 1902 virker godt, og at man derfor ikke skal gribe ind i det private Initiativ og lægge en Byrde over paa Kommunerne paa et Punkt, hvor det private Initiativ hidtil har udført en god Gerning. Der lægges nu til Dags nok over paa Kommunerne, og hvor man kan forhindre det, skal man derfor ikke lægge nye Byrder over paa dem. Jeg kan, som sagt, henholde mig til mine tidligere Udtalelser og skal ikke komme videre ind paa Enkelthederne i Lovforslaget.

A. Lund: I det Lovforslag, som her er til Behandling, søges indført det Princip, at det er det offentliges Pligt at sørge for, at alle Børn, som møder til Undervisning i Landets offentlige Skoler, ikke møder sultne eller underernærede. Herved underkender man det Princip, som er fulgt i Loven af 1902, hvor det samme søgtes opnaaet, nemlig Nødens Afhjælpning, men ad Frivillighedens Vej, idet der blev givet Kommunalraadene en Ret til at yde et Tilskud til Skolebørns Bespisning, naar den private Velgørenhed tager Initiativet

til at fremme denne Sag. Naar den højtærede Kultusminister udtalte, at hans Erfaring fra Landet bekræftede, at ogsaa der var der Trang til en Bespisning af Skolebørn, saa gaar mine Erfaringer i den stik modsatte Retning. Jeg er overbevist om, at af Landsbyernes skolesøgende Børn vil der ikke være 1 pro mille, som vil komme ind under dette Lovforslag og faa Gavn deraf. Det er nemlig en Kendsgerning, at hvor man kommer paa Landet, ser man i Skolerne kun rødkindede, velklædte Børn, som straalere af Glæde og Livsmod, og overfor saadanne Børn behøves der ingen Skolebespisning. Hvis der er et enkelt Sted er en enkelt Familie, hvis skolesøgende Børn virkelig lider Nød og er underernærede, ved jeg af gammel Erfaring, fra den Tid, da jeg selv gik i Skole, at saadanne Børn sjældent lider Nød paa Skoledagene, de andre Børn er altid villige til at dele med dem, og hvor der er et saadant enkelt Eksemplar, som trænger til Støtte, vil der altid være saa megen privat Velgørenhed, at der kan ydes den nødvendige Hjælp.

Anderledes stiller Forholdet sig i Byerne, navnlig i de store Byer; der er Fattigdommen større, og hvorvidt Velgørenheden der kan magte Opgaven, tør jeg ikke udtale noget om. Om Nøden i Byerne er selvforskyldt eller uforskyldt, kommer i denne Forbindelse ikke Sagen ved, idet Børnene, hvem Nøden gaar haardest ud over, i alt Fald er uden Skyld. Men ogsaa der mener jeg, at Loven af 23. Maj 1902 egentlig er fyldestgørende, idet der gives Kommunalraadene Ret til at yde Tilskud, hvor den private Velgørenhed virker; der tales ikke om, hvor stort et saadant Tilskud maa være, og naar der kan ydes et saa stort Tilskud, at Nøden afhjælpes, bør man indskrænke sig dertil. Ved dette Lovforslag søges imidlertid indført et Princip, hvorved Pligten til at forsørge Børnene i dette Tilfælde tages fra Forældrene og lægges over paa det offentlige. Lovforslaget har naturligvis faaet denne Form, fordi det, som det gælder om, det, som er Lovforslagets Kærne, hvad ogsaa den højtærede Kultusminister bemærkede, er det, som omtales i § 4, at Statskassen skal være med til at yde et Tilskud, og at de Udgifter, som Kommunerne har i den Anledning, skal refunderes dem af Statskassen med en Trediedel. Af den Udvikling, jeg her har givet af mit Syn paa Sagen, som altsaa er det, at vi for det første bør overlade denne Sag væsentlig til den private Velgørenhed